

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1901 til 31te Marts 1902.

Mødet hævet Kl. 3. 40'.

6te Møde.

Onsdag den 10de Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) er modtaget et Andragende fra forhenværende Civilarbejder paa Tøjhuset Anders Nielsen om forhøjet Understøttelse af Statskassen.

Ved Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) er modtaget et Andragende fra Ejeren af Aarhus Vandkuranstalt N. P. Mikkelsen om Fornylse eventuelt Forhøjelse af den Anstalten i de sidste 6 Aar tilstaaede Statsunderstøttelse.

Ved Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) er modtaget et Andragende fra Rorsbetjente og Toldofficerer under Overtoldinspektoratet for Nørrejylland om Pensionsberettigelse.

Disse Andragender ville blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1901 til 31te Marts 1902.

Forhandlingen genoptoges.

Scavenius: Den Finanslov, som er det høje Ting forelagt, er, hvad jeg vilde kalde en jævn Finanslov. Der er ikke Sa-

ger paa den, synes det mig, som kunne give Anledning til stor Strid og Spektakel, i alt Fald ikke burde kunne give det. Hvad jeg vil udtale, vil derfor kun i meget ringe Grad kunne henføres til Finanslovforslaget, men vil nærmest gaa ud paa at følge det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) i hans Udtalelser i Gaar og lige over for hans Udtalelser at stille andre, som kunde tydeliggøre for det høje Ting, hvorledes Stillingen ses fra min og jeg tør vel sige ogsaa fra en temmelig stor Del af mine Venners Side. Det ærede Medlem begyndte med at erklære, at naar der udtales om hans Parti, at det vil krænke Kongens Ret og Landstingets Ligeberettigelse, saa er en saadan Beskyldning usand. Men hermed synes mig ikke, at det ubetingede Angreb, han rettede mod den ny Regering, staar i tilstrækkelig god Overensstemmelse. Den ny Regering er en Højreregering, men det ærede Medlem og hans Parti maa jo dog anerkende — de fortolke for øvrigt Grundloven og dens § 25 ganske, som de ville, de mene for øvrigt, hvad de ville, om den Maade, hvorpaa den politiske Konflikt for en Del Aar siden blev ført — saa maa de dog, hvis de, som sagt, anerkende saavel Kongemagtens Ret som Landstingets Ligeberettigelse, ogsaa konsekvent anerkende Kongemagtens Ret til at tage en Regering lige saavel af det ene som af det andet Tings Flertal, og den Opposition, som de ganske naturligt og ethvert Parti ganske naturligt har Ret til at gøre lige over for enhver Regering, som de i væsentlige Punkter ere i Uoverensstemmelse med, kan og bør ikke gaa saa vidt, som det synes mig og andre, der hørte det ærede Medlems Tale, den vil komme til at gaa lige over for den nuværende Regering. Den kan ikke gaa saa vidt, at man ligefrem udsteder en Krigserklæring til Regeringen. Lige over for den for nylig afgaaede Regering, Ministeriet Hørring, havde jo dette Tings Flertal den Undskyldning for sin Krigsførelse mod denne Regering, at denne Regering havde paa sit eget An- og Tilsvaer uden Rigsdagens Bevilling taget den bekendte halve Million, som jeg nu ikke nærmere skal komme ind paa. Jeg fandt ikke, at de Herrer handlede ret, lige saa lidt som jeg synes, de handlede klogt i den Maade, de toge den Sag paa, men i hvert Fald de havde jo derigennem efter de Grundsætninger, de nu en Gang gaa ud fra, en rimelig og naturlig Grund til den Opræden mod den forrige Regering, som de nu en Gang fandt det hensigtsmæssigt at benytte. Men saa-